

Paasserie 2017 – Vallen & opstaan Dagthema: Brenger van nieuw leven

Overweging 9 april 2017 – Jonne Meij

lector: Carla Koot

*“... Kiezen vanuit jouw eigen visie op het leven,
vanuit jouw perceptie van goed en kwaad
vraagt helderheid van geest en de moed om opnieuw geboren te worden,
met alle onzekerheid die dat met zich meebrengt ...”*

Eerste lezing - 'Koning op een ezel', naar Matteüs 1:1-7

Tweede lezing - Markus 15:1 - 15

Welkom en inleiding

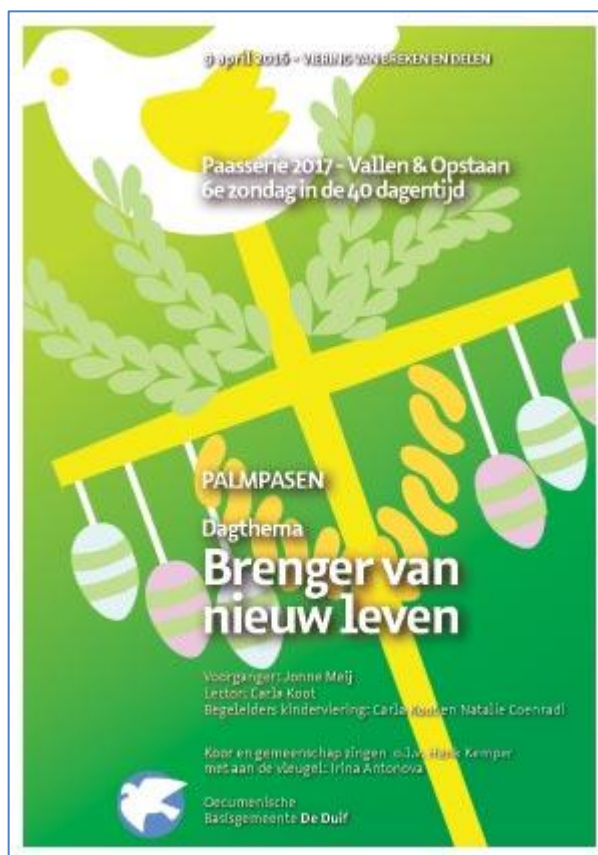
Goede morgen op deze mooie zondagmorgen.

Welkom allemaal in deze palmpasen viering voor alle leeftijden. Welkom als je hier vaker komt en een bijzonder welkom als je speciaal voor palmpasen bent gekomen! Hartstikke leuk dat jullie er zijn! elke zondag houden we een viering hier in de Duif. Een wekelijks uur ter inspiratie, bemoediging en bezinning en om elkaar te ontmoeten.

Maar vandaag is een speciale viering. Vandaag maken we extra ruimte voor de kinderen.

Vandaag vieren we palmpasen; een combinatie van het lente feest en de feestelijke intocht van Jezus in Jeruzalem. We vieren de lente waarin het langzaam lichter en warmer wordt. Waarin er heel veel dieren worden geboren en de bloemen en bomen tot bloei komen! Wat was het koud en donker en kaal in de winter, je was misschien zelfs bijna vergeten dat het ook nog warm en licht kan zijn. Maar nu weten we het weer: het wordt weer lente, je voelt het en je ruikt het aan de lente lucht.

En tegelijk met het lentefeest, vieren en herdenken we de vreugde en de blijde verwachting van de mensen die Jezus zien binnenkomen in hun stad! Het leven kan beter worden! Het

pag. 1

Oecumenische
Basissgemeente De Duif

© Oecumenische basissgemeente De Duif, Amsterdam – www.deduif.net - info@deduif.net
Deze tekst is bedoeld voor persoonlijk, niet-commercieel gebruik, zoals voor studietoelinden.
Elke vorm van herpublicatie van (een deel van) de inhoud van deze tekst zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de maker is verboden.

leven zal beter worden! Jesus wordt onze nieuwe koning, hij geeft ons een nieuw leven! Na regen komt zonneschijn!

We beginnen straks met een gedicht over een kastanjeboom die liever een kastanje was gebleven. Zo'n mooie rode, gladde en glanzende kastanje. Dat had hij veel liever gewild dan wortel schieten en uitgroeien tot een grote boom. De boom vindt het maar niks dat ie steeds groter wordt en er steeds anders uit gaat zien. Hij denkt na over hoe mooi het geweest zou zijn wanneer iemand hem had opgeroepen toen hij nog een kastanje was en vers en ongeschonden op de grond lag.

Hebben jullie wel eens een kastanje in je zak gestoken? Die kastanje is geen boom geworden. Je zou kunnen zeggen dat die kastanje maar een heel kort leven heeft gehad. Ze is nooit meer geworden dan een kastanje, een kastanje die een boom had kunnen worden... Stel je voor dat jij altijd een baby was gebleven. Zou je dat gewild hebben? Sommige kinderen zouden altijd op de basisschool willen blijven en nooit willen overstappen naar de brugklas. Veel volwassenen hadden liever kind willen blijven. En de meeste ouders zouden graag jong willen blijven.

Kan je de tijd stil zetten? of terugdraaien?

Ook horen we het verhaal van de intocht van Jezus in Jeruzalem. Jezus ging naar de grote stad om het Joodse paasfeest te vieren. De mensen in de stad wisten dat hij zou komen en ze stonden hem op te wachten aan de kant van de weg. Het was hartstikke druk. Iedereen wilde hem zien en horen. Ze waren nieuwsgierig naar de man waarvan men zei dat hij de nieuwe koning van de Joden zou worden. Jezus had veel zin in het feest, maar hij had er een slecht voor gevoel bij. Hij voelde dat het feest wel eens kon veranderen in een akelige situatie. Misschien had Jezus op dat moment de tijd wel ook even willen stilzetten. Daar over praat ik straks verder, wanneer de kinderen hun palmpasen stok versieren.

Weten jullie nog hoe een palmpasen stok eruit ziet?

De vorm verwijst naar het kruis waar niemand nog aan denkt.

De kale takken waarvan het kruis gemaakt is versieren we met groene buscus takjes. Dat zijn takjes die hun groene blaadjes niet verliezen, ook niet in de winter! Ze zijn daarom een goed alternatief voor de palmtakken die in Jerusalem aan de kant van de weg stonden.

Alle blijdschap over het nieuwe leven zien we terug in de eitjes en het haantje! De haan is immers de vader van de kuikentjes, Plus; de haan kraait je wakker voor een nieuwe dag, die misschien wel beter wordt dan gisteren.

Het lekkers aan de stok is om samen te delen.

Daarmee staat de stok symbool voor de blijdschap over het nieuwe leven!

na het donker het Licht, na de kou de warmte, na alleen zijn de vriendschap! Dat zit straks allemaal in jullie palmpasen-stokken!

Ik verheug me nu al!

Laten we eerst nog even luisteren naar het koor, het gedicht en het verhaal over de intocht. Ik wens ons een leuke viering.

Lied

Jan van Opbergen / J.W.v.d.Velde

Vervul dit huis met hart en geest,
met aandacht voor de kleinen.
Dat al wie hier naar binnen gaat
hem noemen zal de Zijnen.

Wees kracht en troost voor jong en oud,
dat niemand hoeft te vrezen
als hij zich inzet voor jouw rijk,
want dood heet daar 'verrezen'.

Ontwaak, ontspring, zoek kans in ons
tot in de diepst ontriefde.
Vervul je grootste wens aan ons,
wordt onverdeelde liefde.

Wees hier opnieuw verbeeldingskracht,
geef taal en toon aan dromen.
Geef stem aan wat verborgen bleef,
laat hier jouw rijk maar komen.

Kastanje

Tjitske Jansen

Als iemand mij nou maar
had opgeraapt
en in zijn zak gestopt
en daar gelaten had,
dat af en toe een hand mij vond,
voelde hoe zacht ik was
en dan weer losliet.
Of op de vensterbank gelegd,
op 't nachtkastje,
in een rommeldoos.
De keukenla!

Ik heb nog nooit een reis gemaakt,
ik moest zo nodig wortel schieten.
Als iemand mij nou maar had opgeraapt,
er was niets aan de hand geweest,
ik was kastanjebruin geweest,
ik had geglansd, geglansd,
wat later was ik wat gaan rimpelen,
en dan, nou ja, maar nu,
nu moet ik onvrijwillig transformeren
en niet zo'n beetje ook.
En steeds als ik zo ongeveer
gewend ben aan mijn nieuwe vorm,
steeds als ik zo min of meer

geaccepteerd heb
dat ik ben zoals ik ben,
dan ben ik alweer anders.

En als het nu zo was dat ik gekozen had
om zo te zijn, dat ik het wilde:
steeds een ring erbij,
zoveel soortgenoten aan mijn takken
in hun veilig stekelhuis,
zo anders dan ikzelf,
maar wat weet ik het nog goed.

Ik heb het opgegeven
te zijn zoals ik ben.
Ik groei maar mee
met wie ik worden zal.

Af en toe hoor ik
dat iemand zegt
hoe mooi ik ben.
In mijn schaduw
gebeuren dingen
die de moeite waard zijn.

Lied

Eerste lezing - 'Koning op een ezel'

Nico ter Linden, naar Matteüs 1: 1-7

De leerlingen wilden niet dat hij ging, maar Jezus was vastbesloten om Pesach, het paasfeest, in Jeruzalem te vieren. Van heinde en verre zouden de pelgrims naar de stad van David stromen, een goede gelegenheid om al die mensen te vertellen wat hij op zijn hart had. Jezus ging.

Twee leerlingen brachten een ezel bij Jezus en legden hun mantels op zijn rug. Jezus streek het dier over zijn kop en ging er op zitten. "Ga maar" zei hij. Ze reden Jeruzalem binnen. "Kijk" zei iemand, "Kijk de koningszoon op het ezeltje van Zacharia, dat moet de zoon van David zijn, nog even en hij bestijgt de troon".

"God zij dank" riepen de mensen, "Hosanna, gezegend hij die komt in de naam van de Heer." En ze spreiden hun mantels wijd over de stoffige weg en zwaaiden met palmtakken die ze van de bomen trokken. Ze waren zo dankbaar en blij, de armen, de machtelozen, de mensen aan de rand. Nu zou alles anders worden, hosanna!

De kinderen gaan palmpasen-stokken maken.

Lied

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Naamloos schooiert liefde langs de wegen,
die beweegt de zon en alle sterren.
Naamloos schooiert liefde langs de wegen,
ziet de mensenkind'ren al van verre,
zoekt hen op in hun bezeten dromen,
wekt hun rede weer, hervindt hun namen,
temt de stormen van hun vergezichten,
sluit de deur toe achter hun verleden.

Naamloos schooiert liefde langs de wegen,
die ons geeft nieuw licht in onze ogen,
ons doet hopen dat nog nooit geziene:
nieuwe aarde op de vloed heroverd.
Die in diepe zinverloren nachten
schenkt een uur van waarheid en genade:
hakt bronaders in de rotswand open,
plant een eiken woud op woeste hoogten.

Levend woord dat nooit ons zal ontbreken,
aller mensen naam en zielsbeminde, (2x)
naamloos schooiert liefde langs de wegen
die beweegt de zon en alle sterren. (2x)
Naamloos schooiert liefde langs de wegen
maar vindt in mensen rust en duur.
Naakt en veilig - wij die nog leeg zijn
en ongenadig, halve waarheid,
kiltte, schemer, kreupelvuur:
Liefde, neem ons dit uur,
dat wij ontvangen, weten. (2x)

Tweede lezing - Markus 15: 1 - 15

Jezus voor Pilatus

's Ochtends in alle vroegte kwamen de hogepriesters, de oudsten en de schriftgeleerden en het hele Sanhedrin in vergadering bijeen. Na Jezus geboeid te hebben, brachten ze hem weg en leverden hem over aan Pilatus.

Pilatus vroeg hem: 'Bent u de koning van de Joden?' Hij antwoordde: 'U zegt het.' De hogepriesters brachten allerlei beschuldigingen tegen hem in. Pilatus vroeg hem toen: 'Waarom antwoordt u niet? U hoort toch waar ze u allemaal van beschuldigen?' Maar Jezus zei helemaal niets meer, tot verwondering van Pilatus. Pilatus had de gewoonte om op elk pesachfeest één gevangene vrij te laten op verzoek van het volk. Op dat moment zat er een zekere Barabbas gevangen, samen met de andere opstandelingen die tijdens het oproer hadden vermoord. Een grote groep mensen trok naar Pilatus en begon hem te vragen om ook nu te doen wat zijn gewoonte was. Pilatus vroeg hun: 'Wilt u dat ik de koning van de Joden vrijlaat?' Want hij begreep wel dat de hogepriesters hem uit afgunst hadden uitgeleverd. Maar de hogepriesters hitsten de menigte op om te zeggen dat hij Barabbas moest vrijlaten. Toen zei Pilatus tegen hen: 'Wat wilt u dan dat ik doe met die man die u de koning van de

pag. 5

Joden noemt?’ En ze begonnen weer te schreeuwen. ‘Kruisig hem!’ riepen ze. Pilatus vroeg: ‘Wat heeft hij dan misdaan?’ Maar ze schreeuwden nog harder: ‘Kruisig hem!’ Omdat Pilatus de menigte tevreden wilde stellen, liet hij Barabbas vrij. Jezus leverde hij uit om gekruisigd te worden, nadat hij hem eerst nog had laten geselen.

Overweging

Palmpasen: het feest van het nieuwe leven, de verwachting en de belofte van weer een periode van licht en leven.

Maar Pasen is niet alleen maar feest. Deze komende week is in het paasverhaal een hele spannende week. Een week waar feest en blijde verwachting wordt opgewacht door verraad en levensbedreigend onheil.

Een week waarin zowel de massa van het volk, als ook de rol van het individu grote invloed hebben op het verloop van het leven van Jezus en daarmee op de geschiedenis.

Het juichende volk verandert in een scanderende menigte en vrienden worden verraders.

Het volk laat zich mennen, als een kudde. Judas en Petrus maken eigen keuzes. Judas kiest op het moment dat het erop aan komt toch voor materiële welvaart, met het idee dat hij daarmee zijn eigen toekomst verzekert. Petrus durft zich niet in het openbaar uit te spreken over zijn geloof in rechtvaardigheid en naastenliefde. Bang als hij is voor de gevolgen voor zijn eigen leven spreekt hij zich niet uit maar kiest hij voor een leven in de anonimiteit. Iedereen speelt zijn rol. En wat doet Jezus? Wat is zijn rol in deze laatste week? Moet hij onvrijwillig transformeren of heeft hij toch gekozen zo te zijn, dat hij het wilde...

Menselijke stem

In het eerste gedicht krijgt de kastanje een menselijke stem. “Als iemand mij nou maar had opgeraapt en in zijn zak gestopt...” Maar nee, hij moest zo nodig wortel schieten en werd daardoor geketend aan het proces van transformeren, steeds een jaarring erbij.

Het is typisch menselijk om dit transformeren onvrijwillig te noemen. Mensen hebben, anders dan planten en dieren, vaak moeite met het feit dat ze door de loop van de tijd veranderen. Met elke nieuwe levensfase laten we de vorige achter ons.

Sterven en opnieuw geboren worden. Een graankorrel wordt brood, druiven worden wijn.

Niets in de natuur lijkt zich tegen die kringloop te verzetten. Planten en dieren herhalen zonder morren de patronen en leefwijzen van de soort waar ze uit voort komen. In de natuur vind je geen verzet tegen het ouder worden, noch tegen de voorspelbaarheid van het leven. Geen dier klaagt over de beperktheid van zijn of haar bijdrage aan het leven. Geen plant klaagt over de zinloosheid van de constante herhaling van dezelfde handelingen en processen.

Eindeloze herhaling

Hoe anders is dat bij ons mensen. Wij hebben een hebben vaak een moeizame relatie met de tijd en het zich eindeloos herhalende leven. Want hoewel wij veel vertrouwen putten uit de kringloop van het leven, wij kunnen ons er ook in gevangen voelen. Enerzijds houden wij van het vertrouwde en veranderen wij niet graag, uit angst voor het onbekende. Anderzijds kunnen we overvallen worden door de zinloosheid van de eindeloze herhaling.

Ik herinner me hoe ik op mijn 18^e tijdens de afwas werd overvallen door een gigantisch groot gevoel van zinloosheid. Hoeveel afwas was er al gedaan in de geschiedenis en hoeveel zou er nog gedaan worden. Het was alsof ik in een flits de hele geschiedenis en de toekomst van de afwas voor me zag.

Ik voelde mij een slaaf van de herhaling, een slaaf van de verantwoordelijkheid voor mijn dagelijks levensonderhoud. En niet alleen ik, de hele mensheid, niet alleen de mensheid, het hele léven leek even niets anders te zijn dan een eeuwige herhaling van noodzakelijke handelingen.

Ik heb lang moeten bijkomen van de verpletterende indruk die dat gevoel op me gemaakt had. Ik heb moeten ontdekken hoe ik in mijn leven meer kon zijn dan een slaaf van het dagelijkse, en ik heb moeten leren hoe ik betekenis kon geven aan het leven, zodat het meer werd dan alleen de dagelijkse sloven.

Hanna Arendt: 'geboortelijkheid'

De Duits- Amerikaanse filosofe Hanna Arendt spreekt over de 'natality' van de mens, in het Nederlands vertaald als 'geboortelijkheid'. Zij zegt: elk mensenleven is het potentiële begin van iets nieuws. Geboortelijkheid biedt ons de mogelijkheid om het leven betekenis en vorm te geven aan de hand van onze persoonlijke visie op het leven, op goed en kwaad, op wat wenselijk is, gericht op wat wij denken dat 'de bedoeling' is en als zodanig zin geeft aan het leven.

Arendt onderscheidt twee belangrijke aspecten van een mensenleven: de mens is enerzijds een economisch wezen: die doet dat wat nodig is om in het eigen levensonderhoud te voorzien: werken het huishouden enzovoort. En men is een politiek wezen; met eigen inzichten, overtuigingen, een visie op de wereld en een wil. Door je in het openbaar uit te spreken of te handelen naar je eigen visie stap je als mens uit de anonimiteit, je wordt zichtbaar en aanspreekbaar. Je transformeert van louter economisch mens naar politiek mens. Op die manier wordt men als het ware opnieuw geboren, stelt Arendt. Met die nieuwe geboorte legt zich een nieuwe toekomst open.

Opnieuw geboren

Dat het maken van jouw eigen keuzes niet makkelijk is dat lezen we door de hele bijbel heen. In het paasverhaal zien wij het aan de keuzes van Judas en Petrus die beide kozen voor het behoud van hun levensonderhoud, in plaats van stelling te nemen voor hun geloof. Ja, kiezen vanuit jouw eigen visie op het leven, vanuit jouw perceptie van goed en kwaad vraagt helderheid van geest en de moed om opnieuw geboren te worden, met alle onzekerheid die dat met zich meebrengt. Want hoe zou het Petrus zijn vergaan wanneer hij de moed had gehad om te gaan staan voor zijn geloof en in het openbaar te zeggen "Ja zeker, ik ben een leerling van Jezus en ik ben vast van plan om wat ik geleerd heb en wat ik geloof met mijn doen en laten uit te dragen!"

Hij zou daarmee uit de anonimiteit van de massa zijn gestapt. Zichtbaar en aanspreekbaar op zijn keuze. Hij had zichzelf kunnen laten zien als een man die ging staan voor wat hij geloofde, een moedige man, trouw aan zijn eigen hart.

Gevangen door angst

Huilend verliet Petrus de binnenplaats. Met zijn keuze voor de veiligheid van de anonimiteit deed hij afstand van zijn eigen waarden en van het geloof dat hem bevrijdde uit de grijze massa en het uitzichtloze sloven. Hij had kunnen transformeren van leerling naar oorbeeld, maar zijn angst hield hem gevangen.

Dat het voor een mens niet vanzelfsprekend is om vanuit zijn eigen visie, zelfbewuste keuzes te maken zien we ook terug in de tekst van Markus, waarin het volk de hoofdrol speelt in de veroordeling van Jezus. Het volk, de massa zonder gezicht.

Is hun scanderen een uiting van hun individuele keuzes? Zijn dit mensen die stelling nemen voor waar zij vanuit hun eigen overtuigingen voor staan? Geven zij betekenis aan hun leven door hun persoonlijke waarden tot uitdrukking te brengen?

Met andere woorden: zijn zij naar de indeling van Hanna Arendt 'politiek' actief of zouden dit mensen zijn die in beslag genomen zijn door de zorgen voor hun eigen levensonderhoud?

"Het is de treurige waarheid, dat het meeste kwaad wordt gedaan door mensen die niet kiezen tussen goed en kwaad" zegt Arendt in een van haar filosofische werken.

We hebben Judas en Petrus gezien met hun keuzes en we hebben naar het volk gekeken.

Hoe gaat Jezus om met de situatie zoals die zich aan hem voltrekt?

Welke keuze maakt hij? Waarom verdedigt hij zich niet voor Pontis Pilatus, maar laat hij zich veroordelen als een crimineel?

Niet geboren om een slaaf te zijn

Als we naar het leven van Jezus kijken, zijn levensloop die hem naar dit punt heeft gebracht, dan zie ik een man die nooit bang is geweest om opnieuw geboren te worden.

Als jonge timmerman sprak hij zich al uit over zijn eigen visie op het geloof, drukte hij met zijn handelen zijn eigen omgang met de schrift uit en gaf daarmee zich zelf en vele anderen nieuw leven. Hij maakt ons met zijn voorbeeld duidelijk dat het je persoonlijke keuze voor goed en kwaad is waarmee je betekenis geeft aan het leven, je eigen leven en dat van de mensen om je heen.

De mens is niet geboren om een slaaf te zijn van zijn situatie. Wij hebben de mogelijkheid, misschien zelfs de opdracht om betekenis te geven aan ons leven en aan wat we daarin meemaken. Door vanuit je eigen waarden te leven, in welke situatie dan ook, houdt je je waarde en je waardigheid. Dat je je kunt uitspreken over wat je gelooft, stelling kunt nemen en kan handelen naar de waarden die je aan het hart gaan, dat betekent niet dat jij daarmee het centrum van het leven bent.

Van Messias naar crimineel

Jezus bad tot God, dat deze beker aan hem voorbij mocht gaan. Dat was zijn wens, vanuit zijn menselijke gehechtheid aan het leven en de angst voor het lijden. Hij verdedigt zich niet, maar legt zich neer bij het feit dat het leven niet ingericht kan worden naar zijn persoonlijke behoeften en belangen. Hij houdt niet krampachtig vast aan zijn plaats in het leven, of aan de verwachte toekomst als koning van de Joden. Hij laat los wie hij was, of had kunnen worden, en transformeert met de gebeurtenissen mee van Messias naar crimineel. Hij geeft zich over aan de eeuwig voortgaande carrousel van het leven, waarvan hij slechts een tijdelijk onderdeel is, in het vertrouwen dat zijn leven en dood zinvol en van waarde zijn geweest. Zoals planten en dieren dienend zijn aan het welzijn en het voortbestaan van hun soort, zo was Jezus dienend aan de mensheid. "Niet mijn wil geschiede maar uw wil".

Of in de woorden van de kastanjeboom: "ik heb het opgegeven te zijn zoals ik ben, ik groei maar mee met wie ik worden zal".

Laat er mooie dingen gebeuren in zijn schaduw.

Moge het zo zijn.

Pianomuziek

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in de eeuwige bron van eindeloze liefde
die één is in allen en alles in één.

Ik geloof in de liefdevolle intentie van Jezus
die ons voorleeft hoe wij in vertrouwen kunnen leven.

Ik geloof in de zachte kracht van de Geest
die leven inblaast en doet herleven

Ik geloof in de ontvankelijkheid van ons mensen.

Dat wij ons kunnen overgeven aan het vertrouwen in de goedheid,
die is in God, de mensheid en de toekomst.

De kinderen worden uitgenodigd om met palmpasen-stokken naar voren te komen.

Koor en gemeente zingen:

Ik wens jou vrede gegroet ben jij
en wie je ook bent wees welkom hier.

Gegroet ben jij gegroet ben jij
en wie je ook bent wees welkom hier.

Viering van de tafel

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Tafelgebed

Nico ter Linden

Aan tafel gezeten met zijn 12 beste vrienden zei Jezus ineens:

“Brood is eigenlijk iets heel geheimzinnigs, je kunt er van leven maar er zijn graankorrels voor dood gegaan. En wijn is eigenlijk ook iets geheimzinnigs, als je er over nadenkt; er heeft een druiventros voor gebloed, maar er is een beker kostelijke wijn voor in de plaats gekomen.”

Buiten was het inmiddels donker geworden, het paasmaal liep ten einde. Maar Jezus wilde nog wat zeggen en wat hij zei zijn ze nooit meer vergeten.

Hij nam het brood en sprak de zegen uit, brak het, deelde ervan en zei “Neemt, eet, dit is mijn lichaam.”

Ook nam hij de beker wijn, sprak een dankgebed uit en deed de beker rondgaan. “Dit is mijn bloed” zei hij.

Eigenlijk waren die woorden een gebed:

“Vader in de hemel, als ik moet sterven, laat mijn dood dan zijn als de dood van de graankorrel en als de dood van de druiventros.

“Laat mijn manier van leven en mijn manier van sterven als brood en wijn zijn voor iedereen die mij wil volgen.

“Laat het zo mogen zijn, van waar de zon opkomt, tot waar zij onder gaat en van nu tot in de eeuwigheid.”

Nodiging

In De Duif is iedereen welkom bij het delen van Brood en Wijn en Appelsap
Hoe oud of hoe jong je ook bent,
waar je ook vandaan komt wat je nu wel of niet gelooft: je bent welkom!
Het is een daad van onze verbondenheid in het streven naar een goed leven
voor iedereen, niemand uitgezonderd.
Laat ons nu één zijn van geest en onverdeeld van hart.
Dat in ons midden liefde woont
Komt allen want alles staat gereed.

Breken en delen van brood en wijn

Lied

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Wek mijn zachtheid weer.
Geef mij terug de ogen van een kind.
Dat ik zie wat is.
En mij toevertrouw.
En het licht niet haat.

Onze Vader

Armeense versie

Bron van Zijn, die ik ontmoet in wat mij ontroert:
Ik geef u een naam opdat ik U een plaats kan geven
in mijn leven.
Bundel Uw licht in mij. Maak het nuttig.
Vestig Uw rijk van eenheid nu.
Uw enige verlangen handelt dan samen met het onze.
Geef ons wat we elke dag nodig hebben aan brood en inzicht.
Maak los de koorden van fouten,
die ons vastbinden aan het verleden,
zoals wij ook anderen hun misstappen vergeven.
Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden,
want uit U wordt de al werkzame wil geboren.
De levende kracht om te handelen,
het lied dat alles verfraait
en dat zich van eeuw tot eeuw vernieuwt.
Amen.

Slotlied

Om liefde gaan wij een leven,
zeilen wij over de zee,
vliegen wij langs de hemel,
om liefde gaan wij een leven
met licht en met donker mee.
Vogeltje van de bergen
wat zwoeg je dapper voort?
Om wat ik uit de verte
van liefde heb gehoord.

Om liefde gaan wij een leven,
graven diep in de nacht,
kruipen wij onder de hemel
om liefde gaan wij een leven
om weten en stille kracht.
Mensje, één van de velen
waar snelt je voetstap heen?
Waar is te vinden dat ene,
daar snellen mijn voeten heen.

Om iemand gaan wij een leven,
wagen wij dood na dood,
zwerfen de verste wegen
om jou, op hoop van zegen,
mijn liefde, mijn reisgenoot.
Dalen van zwarte aarde,
bergen van hemelsblauw,
om alles ga ik dit leven
om alles of niets met jou.

Zegenbede

Moge Gods liefde ons omgeven,
zijn trouw ons blijven verzachten
zijn geduld ons doen geloven
dat we elke dag opnieuw mogen beginnen
lief te hebben zonder oordeel
onzelf en elkaar
Amen

